

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi

Puente, Luis de la

Coloniae Agrippinae, 1616

§. 1.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42916

§. I.

Deus infans in Bethlehem natus, in anima ^{“ 17. Decemb.”}
Deriam D. V. nascatur: solus enim ille nouit ^{“ 1576.”}
eius festa benè celebrare: in cuius anima ^{“ ”}
internè, quod exterius ostenditur. Non cogita- ^{“ ”}
tam ad V. D. scribere, tam parum assuetum ha- ^{“ ”}
sentem cor suum ad abnegationem propriæ vo- ^{“ Ironice.”}
luntatis. vt offensionem potius reputet, quam ob- ^{“ ”}
sequium, si literas accipiat, quæ ad eam abnegan- ^{“ ”}
dam vrgeant. Det ipse Deus maiorem animum, ac ^{“ ”}
desiderium, eandem propriam voluntatem per- ^{“ ”}
sequendi. Amen, Amen, Amen.

OpVLENTIA instantium festorū, & egestas, ^{“ ”}
qua intelligo laborare D. V. humilitatem ad ea- ^{“ ”}
dem celebranda, mihi persuaserunt, quod hac vi- ^{“ ”}
ce saltem gaudebis potius, quam dolebis, his ac- ^{“ ”}
ceptis Monitis.

PER PENDERIT procul dubio D. V. in elab- ^{“ ”}
pso San&to hoc Adventus tempore insigne Dei er- ^{“ ”}
ganos beneficium, quo vult ad nos venire; & ani- ^{“ ”}
mæ felicitatem, quæ promerabitur eum apud se ^{“ ”}
in domo propria videre: & quoniam spero de e- ^{“ ”}
ius misericordia, quod V. D. eum videbit, & cum ^{“ ”}
eo gaudebit: visum mihi est monere, eum huius ^{“ ”}
esse ingenij, (si velis multum illi placere) vt sta- ^{“ ”}
tim atque in mundo natum videris, ad eum ac- ^{“ ”}
cedas, siquidem ipse pro te etiam venit inter cœ- ^{“ ”}
teros, quos honorare, & sua præsentia recreare ^{“ ”}
vult: & vt studeas te totam in spectaculum illud ^{“ ”}
sanctum, quod ante oculos fidei tuae videbis, trâf- ^{“ ”}
formare, sicut faciebat grex ille Iacob, in eas vir- ^{“ ”}
gas, quas ante se habebat. Nam quod spectaculum ^{“ ”}

D d 5 admi-

» admirabilius, quam Deum ipsum fieri infantem,
» Angelis stipatum, & pannis inuolutum? Discas
» ex eius Magisterio (siquidem exemplum eius est
» lux nostra) salutarem scientiam te humiliari-
» di; teque ex corde à propria opinione, & æ-
» stimatione deiiciendi; & exuendi ab omnibus re-
» bus præsentibus: (vereor, enim, ne te non sa-
» tis ab illis expeditas) & sic demum te ad e-
» ius imitationem (vt magis illum allicias) tra-
» cstandi, quasi in omnium hominum essem obli-
» uione, omnibus essem crucifix & contem-
» pta; imò neque hoc simpliciter attendas; sed
» vt magis gaudeas, quod videoas te illustrari &
» honorari ex insignibus Domini tui. Cogita,
» quod quamuis tanta ipse nostri gratia præ-
» stiterit: adhuc nos non studeamus illi placere;
» sed eum potius contristemus, adeoque affliga-
» mus, vt cogamus in ipso præsepio flere. O
» scelus ab omnibus creaturis detestandum! quod
» te, Domine, flere faciamus? & tamen adeo
» parum curemus, vt neque in eius cogitatione diu,
» & libeter hæc velimus? Hæc duo magnâ S. Cy-
» priano admiratione adferebât: alterū quod Deus
» multa ex seipso hominibus dederit; homines verò
» parū ex se ipsis Deo; multa ipse bonitatis suæ ma-
» nifestauerit in eo quod fecit: ex qua tamen boni-
» tate parum nos profecerimus; alterum tedium &
» morositas, qua imus ad Christum, scientes, eum
» esse nobiscum; & celeritas, qua ipse viam percur-
» rit, vt ad nos perueniret. Desleamus, Domina, du-
» ritiem & cæcitatē nostram; & æternum Patrē sup-
» plices oremus, vt qui filium suū nobis dedit, diui-
» nū quoq; mittat spiritum, quod possimus recte illi-
 ferui-

feruire, ac placere, & humiliter reuereri, & cum " "
hic sit ignis, quem ipse misit in mundum, ut ipsius " "
amore accenderetur : petamus ad nostra etiam " "
corda mitti, vt ea inflamet: non n. profuerit ipsum " "
in mundū venisse, nisi etiam ad ea perueniat. Vi- " "
gamus igitur in posterum desolati & afflitti : si- " "
quidem videntes , nos à tanto tamque benigno " "
Domino amari, isto tamen igne non virimur. Hor- " "
teamus virā, quæ non collocatur in reddendo de- " "
bito nostro penso. Quis nobis prospiciens ad quem " "
ibimus, vt nobis medeat? redeamus iterum ad " "
eternum eius Patrem , primamque petitionem " "
millies repetamus. Accedamus ad ipsummet " "
IESVM : vt qui veniet Saluator noster, hoc erga " "
nos præter officium: accedamus ad Spiritum san- " "
ctum, vt eum in nobis clarificet ; ad rusticos " "
pastores, vt nos doceant; ad matrem eius sanctifi- " "
cam , & S. Ioseph vt pndore nos suffundant. " "
Quid fecerint illi, eorum Domino iacenti in pre- " "
sepio ? quid eorum oculi aspicerint ! quid eorum " "
corda cogitauerint ! ibi (ait S. Cyprianus) non e- " "
rant panni preciosi: & si fuissent, non habuissent " "
spectatores: nam infans iacens in præsepio , om- " "
nium oculos , & corda ad se trahebat : vt nollent " "
effudere se ad quærendum in creaturis solatum, " "
quod præstantius , & ex omnibus simul inuenie- " "
bant in suo Creatore. Nudi erant parietes , sed " "
corda plena & ornata diuinis donis. Nihil ibi o- " "
culis carnis diuinum apparebat; sed spiritus ocu- " "
lis omnia diuina erant : nullū natale adeò egenū, " "
nec nullū adeò opulētū: nullū humano solatio ma- " "
gis destitutū; nec diuino magis abūdās. In publico " "
homo, in occulto Deus; quod exterius appārebat, " "
alijs

„alijs erat simile; quo latebat erat super omnes: at-
„tende mixturam, pannos, & Angelos; lacrymas &
„musicam. eamus ergo Domina, ad Angelos, vt hoc
„nobis aperiant, scientiamque doceant, quascia-
„mus rem aestimare, adorare, ac celebrare sicut ipsi
„fecerunt, cum primum illum in mundo vide-
„runt: hoc siquidem est opus, quod nobis in eo fa-
„ciendum incumbit; & nullius alterius ratio vlla
„habenda. Talem sui opinionem & estimationem
„det IESVS D.V. vt non amplius sua sit, aut alicu-
„ius alterius, nisi ipsius IESVS solius. Amen. Amen.
„Amen.

Ex literis satis appareat tenera Sancti huius vi-
ri deuotio, ac dexteritas, qua sensim eam Domi-
nam expoliebat; cuius curam susceperebat, dirigens
eam ad perfectam suarum propensionum mortifi-
cationem, per quam ad perfectionis celitudinem
peruenitur. nam (quemadmodum in alijs literis
hoc ipso anno datis eidem Dominæ significauit)
per hanc semitam vniuersalis abnegationis pro-
priæ voluntatis ad tantam sublimitatem ascendi-
tur: & in eisdem literis dicit: eam hunc defectum
admisisse, quod tam breuiter sui rationem reddi-
disset, quasi non habens, quid de suo profectu ape-
rire: non etiam habuisset defectus, quos manife-
staret: ex quo apparet, Dominam illam per literas
confueuisse reddere Patri rationem rerum suarū
internarum, eiusque iudicium, & consilium peti-
uisse circa ea, quæ esset factura. Quod verò Pater
præcipue ei commendabat, illud erat: vt studeret,
in rebus omnibus quærere solum Deum; & cor
suum à personis, & creaturis exuere, sicut facie-
bat à diuitijs. quam lectionem optimè illa est asse-
cuta;

tuta; adeoque serio studuit exsequi, quod suadebatur, ut nulla personarum, quantumuis consanguineæ aut affines essent, affectio, cor ipsius occuparet; aut ab eo retraheret, quod voluntatis Dei esse intelligebat: cum qua tantam consecutam conformitatem, vt nihil ipsam turbaret; aut eius patientiam læderet; nec vlla res sufficeret, ad interrumpendum bonum hoc propositum, & animi affectum, quo dicebat: fiat voluntas Dei. Retrabatur, & oblectabatur tanquam filia, cùm Deum appellaret patrem: nec unquam finem faciebat gratias agendi ob tantum beneficium, quo voluit, hoc nomine à nobis compellari. Nunquam parum aut multum comedebat, quin tardè satis præmitteret Pater noster, teneram faciens reflexionem ad Verbum Patris: & inter comedendum sæpe exaggerabat valde apud circumstantes hanc gratiam: imò ipsum prandium sæpe interrumpebat ob delectationē, qua, de hac gratia loquendo, afficiebatur. Tertiō quoque die magna cū deuotione & lacrymis comunicabat, ita ut ipsa frequentia tenerum eius sensum non imminueret: cuius causa, quam diu benè habebat, cōferebat se ad domū nostram professam cum sola vna matrona & viro quodam, cui inniteretur, nolens currū ant gestatoria sella vti, vt & in hoc heroicam spiritus paupertatem, & in medijs tot diuitijs, cordis humilitatem præ se ferret. Siquidē diues ac liberalis in aliōs, in se ipsam erat pauper & parca, & famulorum comitatu: nec aliud quicquam horum retinēs, quam quod esset omnino necessariū: imò etiam in necessarijs aliquid sibi subtrahebat,

non

non ex parcitate, sed ex virtute: tum, ut plus haberet, quod pauperib. largiretur, tum, ut se ipsam mortificaret, Christumq; D. N. in eius paupertate, & contemptu amplius imitaretur, ut P. Balthasar illi suadebat.

C O N S O L A T I V S verò est illam non parum in eo dolore, quem sensit ex morte D. D. Ioannis Austriaci, filij Caroli V. Imperatoris, quem ipsa simul cum viro suo Ludouico Quijadio in domo sua ab infantia educauerat, & tanquam filium eum diligebat, sicut & ille eam tanquam matrem; qui cum ex Hispania discederet in Belgiam, cum magna teneritate ei valedixit: placuitque Deo D. N. accipere eum ex hac vita in flore suæ ætatis, & sui honoris ac dignitatis initijs, Anno 1578. Erat tunc P. Balthasar Visitator Provinciæ Aragoniæ, in qua versabatur, & nuncius de prædicta morte peruenerat ad illum Valentiq; & inde literas consolatorias scripserat ad prædictam Dominam in hunc modum.

§. II.

II. Decēb. „ **S**PIRITVS Sanctus solatio sit & leuamini D. 1578. „ V. qui ad reponendum adeò fœcundi anni „ fructus erit benè necessarius. Non scripsi D. V. „ statim atq; intellexi transitū ex hac vita ad eā, quę „ est omnibus æterna D. D. Joan. Austriaci: quia & „ ego æquè opus habui consolatione; atque D. V. „ Sed aduertens, tales nuncium eò fortius D. V. „ iustum, quò tanquam mater, propinquior erat; „ & eum rāgebat quem maximè in hoc mundo char. „ rū habebat: existimauit, non amplius differre hoc „ scribendi officium: cuius hoc sit initiū, quod offi- „ ciū, eius serenitati, & V. D. in hac calamitate de- bitum